

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Isandaan at Tatlungpu't Dalawa

*Pagbubunyag ng Kabuluhang Propetiko ng Ikalawang Pagsubok:
Pag-unawa sa Larawan ng Hayop at sa Panahon ng Pagtatatak sa 144,000*

Jeff Pippenger
2024-03-12

Sa mga naunang artikulo ay naglaan tayo ng panahon sa pagtukoy sa mga katangiang propetiko ng ikalawang pagsubok sa tatlong pagsubok na kinakatawan ng tatlong anghel. Bawat anghel ay kumakatawan sa isang tiyak na pagsubok, at ang ikalawang pagsubok ay kinakatawan bilang isang biswal na pagsubok. Natukoy natin ang tatlong anghel, at ang kani-kanilang mga pagsubok ay natutukoy din sa unang kabanata ng Daniel, kung saan ang ikalawa sa tatlong pagsubok ay nakabatay sa kaanyuan nina Daniel at ng tatlong mararangal matapos nilang kumain ng diyatang vegetaryano, sa halip na Babilonyang diyeta. Isa pang katangian ng ikalawang pagsubok ay madalas itong kinakatawan sa pamamagitan ng isang paglalarawan ng pagsasanib ng Simbahan at Estado.

Ang tatlong anghel at ang kani-kanilang mga pagsubok ay natutukoy sa pagbagsak ng Babel ni Nimrod sa Kabanata labing-isa ng Genesis. Ang tatlong pagsubok ay kinakatawan doon ng tatlong beses na paggamit ng pariralang "go to" sa mga talatang tatlo, apat, at pito. Ang ikalawang pagbanggit ng "go to," sa talatang apat ay nagsasaad ng pagsubok ng ikalawang anghel.

At kanilang sinabi, Halikayo, tayo'y magtayo para sa ating sarili ng isang lungsod at isang tore na ang tuktok nito'y aabot hanggang sa langit; at tayo'y gumawa para sa ating sarili ng isang pangalan, baka tayo'y mangalat sa ibabaw ng buong lupa. Heneis 11:4.

Ang isang lungsod ay kumakatawan sa isang estado, at ang isang tore ay kumakatawan sa isang Iglesia. Ninais din nila ang isang partikular na karakter, gaya ng inilalarawan sa kanilang pagnanais na magkaroon para sa kanilang sarili ng isang pangalan. Sa ikalawang pagsubok, ang karakter ay madalas na nahahayag, at ito'y nahahayag sa pamamagitan ng pagtatambis sa kabaligtarang karakter, gaya ng isinasagisag nina Cain at Abel, ng mga matatalino at mga mangmang na dalaga, o sa ikalawang pagsubok ni Daniel sa panlabas na kaanyuan sa pagitan ng mga kumain ng pagkain ng Babilonia, taliwas sa mga kumain ng mga gulay.

Subukin mo, isinasamo ko sa iyo, ang iyong mga lingkod sa loob ng sampung araw; at pakainin mo kami ng mga gulay at painumin mo kami ng tubig. Kung magkagayo'y pagmasdan sa harap mo ang aming mga anyo, at ang anyo ng mga kabataang kumakain ng bahagi ng pagkain ng hari: at ayon sa iyong makikita, gawin mo sa iyong mga lingkod. Kaya't pumayag siya sa kanila tungkol sa bagay na ito, at sinubok sila sa loob ng sampung araw. At sa katapusan ng sampung araw, ang kanilang mga anyo ay mas maganda at mas mataba sa laman kaysa sa lahat ng mga kabataang kumakain ng bahagi ng pagkain ng hari. Daniel 2:12-15.

Sa kasaysayan ng mga Millerite, ang pagsubok ng ikalawang anghel ay nagbunyag ng dalawang uri ng mga mananamba. Ang uring bumagsak sa pagsubok ay naging mga anak na babae ng Roma; ang kabilang uri ay ang mga tapat na patuloy na sumusunod sa sumusulong na liwanag. Ang mga anak na babae ng Roma ay sumasalamin sa propetikong kaanyuan ng ina, at ang inang naging pinagmulan nila ay kinikilala bilang ina ng mga patutot. Sa maka-propetikong pananaw, ang isang patutot ay isang iglesia na pumapasok sa ugnayan sa estado, gaya ng larawan ng kapapahan.

Ang una sa tatlong anghel sa Apocalipsis kabanata labing-apat ay taglay ang lahat ng tatlong pagsubok ng bawat isa sa tatlong anghel, gaya rin ng makikita sa Daniel kabanata isa. Sa Daniel kabanata labindalawa, tinutukoy din ang tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok, kaya ang tatlong-hakbang na prosesong ito ay nasa kapuwa pasimula at wakas ng aklat ni Daniel.

Marami ang dadalisayin, gagawing maputi, at susubukin; ngunit ang masasama ay gagawa ng kasamaan: at sinuman sa masasama ay hindi makauunawa; ngunit ang marurunong ay makauunawa. Daniel 12:10.

Ang unang pagsubok sa talatang labindalawa ay ang pagdadalisay na nagaganap sa looban ng santuwaryo, kung saan pinapatay ang kordero at ang pag-aaring-matuwid ay ipinapataw sa makasalanang. Ang ikalawang pagsubok sa talatang labindalawa ay ang pagpapaputi, na kinakatawan ng Dakong Banal sa santuwaryo, na kumakatawan sa kung kailan ang pagpapaging-banal ay ipinagkakaloob sa mananampalataya. Ang ikatlong hakbang ay ang masubok, na kumakatawan sa paghuhukom sa Dakong Kabanal-banalan, kung saan ang bayan ng Diyos ay tinatatakan, at naisasakatuparan ang pagluwalhati. Ang dalawang uri ng mga sumasamba ay kinakatawan ng masasama na hindi nakauunawa, at ng marurunong na nakauunawa.

Ang ikalawang pagsubok, na maraming ulit inilalarawan sa Banal na Salita, ay kumakatawan sa isang nakikitang pagsubok, kung saan nahahayag ang dalawang uri ng mananamba, at isinasagisag ang pagsasanib ng Simbahan at Estado. Gayon ding mahalaga ang katangian ng ikalawang pagsubok na ito ay nauuna sa ikatlong pagsubok, at ang ikatlong pagsubok ay kumakatawan sa paghatol. Mayroon nga lamang isang mahalagang paglilinaw hinggil sa paghatol ng ikatlong pagsubok, sapagkat bawat isa sa tatlong pagsubok ay may kalakip na paghatol, ngunit ang unang dalawang pagsubok ay nagaganap sa isang kapanahunan kung saan maaari pang maganap ang paglinang ng pagkatao. Iba ang ikatlong pagsubok, sapagkat ito ay isang propetikong litmus test, na tumutukoy lamang kung saang uri ng mananamba ka napabilang sa dalawang naunang baitang ng proseso ng pagsubok.

Sa panahon ng pagtatatak sa isandaan at apatnapu't apat na libo na nagsimula noong Setyembre 11, 2001, at magwawakas sa Batas ng Linggo sa Estados Unidos, may tatlong pagsubok. Ang unang pagsubok ay nang bumaba ang anghel noong Setyembre 11, 2001, at, kaayon ng pagbaba ng anghel sa kasaysayan ng mga Millerite noong Agosto 11, 1840, ang pagsubok na iyon ay isang pagsubok hinggil sa pagkain. Sa unang kabanata ng Daniel, ang unang pagsubok ay nang ipinasya ni Daniel sa kaniyang puso na huwag kumain ng pagkain ng hari. Nang bumaba ang Espiritu Santo sa bautismo ni Cristo at pagkatapos ay Siya'y nag-ayuno nang apatnapung araw, ang Kaniyang unang pagsubok ay hinggil sa pagkain.

Ang ikatlo at panghuling pagsubok sa panahon ng pagtatatak ng isang daan at apatnapu't apat na libo ay ang batas ng Linggo. Sa panahong iyon, lahat ng may pagkaunawa sa mga pag-aangkin ng Sabat ng ikapitong araw, at pumipiling sumamba sa araw ng Araw ay tatanggap ng tatak ng hayop, at mapapahamak sila magpakailanman. Pagkaraan ng tatlong taon, sa unang kabanata ng Daniel, si Daniel at ang tatlong mararangal ay dinala sa harap ni Nebuchadnezzar (isang sagisag ng batas ng Linggo), upang hatulan batay sa kanilang pagsasanay sa nakaraang tatlong taon. Nang bumaba ang Ama at ang Anak sa kuwento ng paghihimagsik ni Nimrod sa ikatlong "go to," ito ay upang guluhin ang kanilang wika at paghiwa-hiwalayin sila. Ang ikatlong pagsubok ang litmus test na naghiiwalay sa dalawang pangkat magpakailanman.

Kapwa ang talinhaga tungkol sa mga panirang-damo at ang talinhaga tungkol sa lambat ay maliwanag na itinuturo na walang anumang panahon na ang lahat ng masasama ay babaling sa Diyos. Ang trigo at ang mga panirang-damo ay magkasamang tumutubo hanggang sa pag-aani. Ang mabubuti at masasamang isda ay magkakasamang hinila sa pampang para sa pangwakas na paghihiwalay.

"Muli, itinuturo ng mga talinghagang ito na wala nang probasyon pagkatapos ng paghuhukom. Kapag natapos na ang gawain ng ebanghelyo, kaagad na susunod ang pagkakahiwalay ng mabubuti at masasama, at ang kapalaran ng bawat pangkat ay magpakailanman nakatakda." Christ's Object Lessons, 123.

Ang panahon ng pagtatatak ng isang daan at apatnapu't apat na libo ay nagtatapos sa nalalapit na Batas sa Linggo, at sa pagitan ng ikatlong pagsubok na iyon at ng unang pagsubok na dumating noong Setyembre 11, 2001, ang ikalawang pagsubok ay ipinapataw sa Adventismong Laodiceano. "Walang panahon ng probasyon pagkatapos ng paghuhukom," sapagkat natapos na noon ang gawain ng Ebanghelyo para sa isang daan at apatnapu't apat na libo.

Sa iba't ibang dako, itinuturo ni Sister White na kung hindi natin mapapasa ang unang pagsubok, kung gayon hindi natin mapapasa ang ikalawang pagsubok; at kung hindi natin mapapasa nang matagumpay ang ikalawang pagsubok, ipakikita natin ang ating kabiguan sa ikatlong pagsubok, ang litmus test.

Ipinabalik sa akin ang pagtingin sa pagpapahayag ng unang pagparito ni Cristo. Si Juan ay sinugo sa espiritu at kapangyarihan ni Elias upang ihanda ang daan para kay Jesus. Yaong mga tumanggi sa patotoo ni Juan ay hindi nakinabang sa mga turo ni Jesus. Ang kanilang pagsalungat sa mensaheng nagpauna sa Kaniyang pagdating ay naglagay sa kanila sa kalagayang hindi nila madaling matanggap ang pinakamalakas na katunayan na Siya ang Mesiyas. Pinangunahan ni Satanas ang mga tumanggi sa mensahe ni Juan na magpatuloy pa, hanggang sa tanggihan at ipako sa krus si Cristo. Sa paggawa nito, inilagay nila ang kanilang mga sarili sa kalagayang hindi nila matanggap ang pagpapala sa araw ng Pentecostes, na sana'y nagturo sa kanila ng daan patungo sa makalangit na santuwaryo. Ipinakita ng pagkapunit ng tabing ng templo na ang mga hain at mga ordinansa ng mga Judio ay hindi na tatanggapin. Naialay na at tinanggap na ang Dakilang Hain, at ang Espiritu Santo na bumaba sa araw ng Pentecostes ay inakay ang mga isipan ng mga alagad mula sa makalupang santuwaryo tungo sa makalangit, kung saan si Jesus ay pumasok sa pamamagitan ng Kaniyang sariling

dugo, upang ibuhos sa Kaniyang mga alagad ang mga kapakinabangan ng Kaniyang pagbabayad-sala. Ngunit ang mga Judio ay naiwan sa lubos na kadiliman. Nawala sa kanila ang lahat ng liwanag na sana'y kanilang tinaglay tungkol sa panukala ng kaligtasan, at patuloy pa rin silang nagtiwala sa kanilang walang-kabuluhang mga hain at mga handog. Pumalit na ang makalangit na santuwaryo sa makalupang, ngunit wala silang kaalaman sa pagbabagong iyon. Kaya't hindi nila natamo ang mga kapakinabangan ng pamamagitan ni Cristo sa banal na dako.

Marami ang tumitingin nang may hilakbot sa naging landas ng mga Hudyo sa pagtangga at pagpako kay Cristo; at habang binabasa nila ang kasaysayan ng Kaniyang kahiya-hiyang paglapastangan, inaakala nilang iniibig nila Siya, at na hindi sana nila Siya ikinaila gaya ni Pedro, ni ipinako Siya sa krus gaya ng ginawa ng mga Hudyo. Ngunit ang Diyos na bumabasa sa mga puso ng lahat ay isinailalim sa pagsubok ang pag-ibig para kay Jesus na kanilang inaangking nadarama. Ang buong langit ay nagmasid nang may sukdulang masidhing interes sa pagtanggap sa unang mensahe ng anghel. Subalit marami na nag-angking umiibig kay Jesus, at nagluha habang binabasa ang salaysay ng krus, ay kinutya ang mabuting balita ng Kaniyang pagparito. Sa halip na tanggapin ang mensahe nang may kagalakan, ipinahayag nila na iyon ay isang pagkakalinlang. Kinapootan nila ang mga umiibig sa Kaniyang pagpapakita at itiniwalag sila mula sa mga iglesia. Ang mga tumanggi sa unang mensahe ay hindi napakinabangan ng ikalawa; ni hindi rin sila napakinabangan ng sigaw sa hatinggabi, na dapat sanang naghanda sa kanila upang makapasok, kalakip ni Jesus sa pamamagitan ng pananampalataya, sa Kabanal-banalang Dako ng makalangit na santuwaryo. At sa pagtangga sa dalawang naunang mensahe, lubhang nadiliman ang kanilang unawa anupa't wala silang nakikitang liwanag sa mensahe ng ikatlong anghel, na nagtuturo ng daan patungo sa Kabanal-banalang Dako. Nakita ko na kung paanong ipinako ng mga Hudyo si Jesus, gayon din ipinako sa krus ng mga iglesiang sa pangalan lamang ang mga mensaheng ito, at kaya wala silang kaalaman sa daan patungo sa Kabanal-banalang Dako, at hindi nila mapapakinabangan ang pamamagitan ni Jesus doon. Gaya ng mga Hudyo na nag-aalay ng kanilang mga walang-kabuluhang handog, inihahandog nila ang kanilang mga walang-kabuluhang panalangin sa dakong iniwan na ni Jesus; at si Satanas, na nalulugod sa pandarayang ito, ay nagpapakunwaring relihiyoso at inaaakay ang mga isip ng mga nag-aangking Kristiyano patungo sa kaniyang sarili, na kumikilos sa pamamagitan ng kaniyang kapangyarihan, ng kaniyang mga tanda at mga kababalaghang sinungaling, upang itali sila sa kaniyang silo. *Early Writings, 259-261.*

Kung hindi natin tatanggapin ang mensaheng babala na kinakatawan ng Setyembre 11, 2001, tiyak na tatanggapin natin ang batas sa Linggo pagdating nito, ipagpapalagay na buhay pa tayo noon. Yamang gayon, ang pagsubok kung saan pinagpapasyahan ang ating walang-hanggang kahihinatnan, ang dapat nating malagpasan bago tayo tatatakan sa panahon ng batas sa Linggo, na siya ring dapat nating malagpasan bago magsara ang pintuan ng awa, ay ang ikalawang pagsubok, at ito ang pagsubok ng larawan ng hayop.

Malinaw na ipinakita sa akin ng Panginoon na ang larawan ng hayop ay mabubuo bago magsara ang panahon ng probasyon; sapagkat ito ang magiging dakilang pagsubok para sa bayan ng Diyos, na sa pamamagitan nito ay pagpapasyahan ang kanilang walang hanggang kahihinatnan. Ang iyong paninindigan ay isang samu't saring pagsasalungatan, kaya iilan

lamang ang malilinlang.

Sa Apocalipsis 13 ay maliwanag na inilalahad ang paksang ito; [Apocalipsis 13:11-17, sinipi].

Ito ang pagsubok na dapat pagdaanan ng bayan ng Diyos bago sila matatakan. Lahat ng nagpatunay ng kanilang katapatan sa Diyos sa pamamagitan ng pag-iingat sa Kanyang kautusan, at tumangging tumanggap ng huwad na sabat, ay mabibilang sa ilalim ng watawat ng Panginoong Diyos na Jehova, at tatanggap ng tatak ng Diyos na buhay. Yaong mga magsusuko ng katotohanang makalangit ang pinagmulan at tatanggap ng sabat ng Linggo ay tatanggap ng tanda ng hayop. Manuscript Releases, tomo 15, 15.

Ang ikalawang pagsubok sa panahon ng pagtatatakan ng isang daan at apatnapu't apat na libo ay isang makahulang biswal na pagsubok. Ito ay nangangailangan ng pagkilala sa pagbuo ng larawan ng hayop sa Estados Unidos, at ang pagsubok na iyon ay maihahayag lamang sa pamamagitan ng makahulang Salita ng Diyos. Higit pa roon, ang makahulang Salita ng Diyos ay mauunawaan lamang ng mga pumipiling kainin ang mensahe ng huling ulan, na kinakatawan bilang metodolohiyang "line upon line." Kung tatanggihan nating kainin ang mensaheng nasa kamay ng makapangyarihang anghel ng Apocalipsis labing-walo sa kanyang pagbaba, hindi natin magkakaroon ng kakayahang kilalanin ang pagbuo ng larawan ng hayop.

Upang kainin ang mensaheng nasa kamay ng anghel, kinakailangan na makita ng mag-aaral ng propesiya na ang anghel ay may mensahe sa kaniyang kamay. Kapag bumababa ang makapangyarihang anghel ng Apocalipsis kabanata labing-walo, hindi binabanggit ng talata ang anuman sa kaniyang kamay; ngunit itinatag ng metodolohiyang tuntunin sa tuntunin, batay sa patotoo ng ilang mga saksi, na laging may mensahe sa kamay ng mga anghel na bumababa. Ang mga tumatanggi sa metodolohiyang tuntunin sa tuntunin ay bulag sa mensaheng nagbibigay ng katibayan na ang larawan ng hayop ay nabubuo sa Estados Unidos. Kinakailangang kilalanin iyon, sapagkat nakasalalay ang ating walang-hanggang kapalaran sa pagkilala sa katotohanang ito. Tuntunin sa tuntunin, itinutulad ni Kapatid na White ang mga katangiang propetiko ng unang anghel sa mga katangian ng makapangyarihang anghel sa Apocalipsis kabanata labing-walo.

Ipinakita sa akin ang malasakit na ibinibigay ng buong langit sa gawaing nagaganap sa lupa. Inatasan ni Jesus ang isang makapangyarihang anghel na bumaba at balaan ang mga nananahan sa lupa na maghanda para sa Kanyang ikalawang pagpapakita. Nang lisanin ng anghel ang harapan ni Jesus sa langit, isang lubhang maningning at maluwalhating liwanag ang nauna sa kanya. Sinabihan ako na ang kanyang misyon ay liwanagan ang lupa sa pamamagitan ng kanyang kaluwalhatian at balaan ang tao tungkol sa darating na poot ng Diyos. Napakarami ang tumanggap sa liwanag. Ang ilan sa mga ito ay waring napakaseryoso at mapitagan, samantalang ang iba ay nagagalak at napuspos ng tuwa. Lahat ng tumanggap sa liwanag ay ibinaling ang kanilang mga mukha tungo sa langit at niluwalhati ang Diyos. Bagaman ito'y ibinuhos sa lahat, ang ilan ay napasailalim lamang sa impluwensiya nito, ngunit hindi ito buong pusong tinanggap. Marami ang napuspos ng matinding poot. Ang mga ministro at ang bayan ay nakipisan sa masasama at mariing sinalungat ang liwanag na ibinubuhos ng makapangyarihang anghel. Ngunit ang lahat ng tumanggap nito ay humiwalay sa sanlibutan at mahigpit na nagkaisa sa isa't isa.

"Si Satanas at ang kaniyang mga anghel ay abalang-abala sa pagsisikap na akitin ang mga isipan ng mas marami hangga't maaari palayo sa liwanag. Ang pangkat na tumanggi rito ay naiwan sa kadiliman. Nakita ko ang anghel ng Diyos na matamang nagmamasid sa Kaniyang mga nagpapakilalang bayan, upang itala ang karakter na kanilang hinuhubog habang inihaharap sa kanila ang mensaheng may pinagmulan sa langit. At nang napakarami sa mga nagpapahayag ng pag-ibig kay Jesus ay tumalikod sa mensaheng makalangit na may paghamak, pag-uyam, at pagkamuhi, isang anghel na may pergamino sa kaniyang kamay ang gumawa ng kahiya-hiyang tala. Ang buong langit ay napuno ng matinding pagngingitngit sapagkat si Jesus ay hinamak nang gayon ng Kaniyang mga nagpapakilalang tagasunod." Early Writings, 245, 246.

Sa nasabing sipi, ang unang anghel ng Apocalipsis kabanata labing-apat ay "iniatas" "na bumaba at balaan ang mga naninirahan sa lupa upang maghanda para sa Kanyang ikalawang pagpapakita," na siyang gayunding gawain ng anghel ng Apocalipsis kabanata labing-walo. Ang misyon ng unang anghel ay "liwanagan ang lupa sa pamamagitan ng kanyang kaluwalhatian at balaan ang tao tungkol sa darating na poot ng Diyos," na siyang muli ring misyon ng anghel sa kabanata labing-walo. Ang mga tumanggap sa mensahe ay "niluwalhati ang Diyos," at ang mga tumanggi sa mensahe ay "naiwan sa ganap na kadiliman."

Pinili ni Daniel at ng tatlong mararangal na kumain ng pagkaing makalangit, at ang kabilang pangkat ay kumain ng pagkain ng Babilonya. Sa pagtatapos ng "pagsubok sa paningin" na sampung araw, niluwalhati nina Daniel at ng kaniyang mga kasama ang Diyos, sapagkat ang kanilang mga mukha ay nakitang mas mataba at mas kaaya-aya kaysa sa mga kumain ng pagkain ng Babilonya. Ang mensahe ng unang anghel sa Apocalipsis kabanata labing-apat, sa pagkakakilanlan nito sa walang hanggang ebanghelyo, ay kumakatawan sa lahat ng tatlong pagsubok. Ang unang pagsubok ay ang matakot sa Diyos, ang ikalawa ay ang ibigay sa Kanya ang kaluwalhatian, at ang ikatlo ay kapag dumating ang oras ng paghuhukom. Yaong mga kumuha ng munting aklat mula sa kamay ng unang anghel at kinain ito, gaya ng kinakatawan ni Juan sa kabanata sampu, ay niluwalhati ang Diyos sa ikalawang pagsubok, at sila'y inihanda upang pumasok sa paghuhukom ni Nebukadnezar. Guhit sa guhit, ang unang pagsubok noong Setyembre 11, 2001, ay ang kainin ang munting aklat na nasa kamay ng makapangyarihang anghel. Ang pagsubok na iyon ang nagpasimula sa kasunod na pagsubok kung saan dalawang uri ng mga sumasamba ang mahahayag, bago ang ikatlo at panghuling litmus na pagsubok, na naghayag lamang ng alinman sa maluwalhating karakter, o sa karakter na puspos ng kadiliman.

Ang panahon ng pagseselyo ng isandaan at apatnapu't apat na libo ay ang kasaysayang sumasaklaw mula noong Setyembre 11, 2001 hanggang sa nalalapit na batas ng Linggo sa Estados Unidos. Sa kasaysayang iyon, ang talinghaga ng sampung dalaga ay mauulit at matutupad nang ayon sa mismong titik. Ang katotohanang iyon ay nagsasaad na ang makahulang kasaysayan ng Habakuk 2 ay mauulit din at matutupad nang ayon sa mismong titik. Ibig sabihin din nito na ang panahon ng pagseselyo ng isandaan at apatnapu't apat na libo ay ang panahong kung kailan ang bisa ng bawat makahulang pangitain ay nauulit at natutupad nang ayon sa mismong titik.

Ang Daniel kabanata labing-isa, talatang apatnapu ay inalis ng tatak sa panahon ng wakas noong 1989. Nagsisimula ang talata sa panahon ng wakas noong 1798, at nagtatapos sa pagmamarka ng panahon ng wakas noong 1989. Linya sa linya, ang panahon ng wakas noong 1798 ay tumutugma sa panahon ng wakas noong 1989. Ang kasaysayan ng talatang apatnapu, na nagsisimula noong 1798 at nagpapatuloy hanggang sa batas ng Linggo sa talatang apatnapu't isa, ay kumakatawan sa kasaysayan ng hayop na mula sa lupa (ang Estados Unidos) bilang ikaanim na kaharian sa propesiya ng Biblia. Ang dalawang sungay ng hayop na mula sa lupa—ang Republikanismo at ang Protestantismo—ay inilalarawan sa pamamagitan ng dalawang panahon ng wakas.

Sa panahon ng pagselyo ng isang daan at apatnapu't apat na libo, ang sungay na Protestante ay magbubunga ng dalawang uri ng mga mananamba sa ikalawa sa tatlong pagsubok na magaganap sa loob ng panahong iyon. Ang isang uri ay mahuhubog sa wangis ni Cristo, at ang kabilang uri ay mahuhubog sa larawan ng hayop. Sa panahong iyon ng pagsubok, makikipag-isa ang sungay na Republikano sa sungay ng tumalikod na Protestantismo at bubuo ng larawan ng hayop, habang ang mga iglesyang Protestante ay nagkakamit ng kapangyarihan sa pamahalaang sibil. Ang panahong iyon ay kinakatawan ng bawat pangitain sa Salita ng Diyos, sapagkat dito “nagtatagpo at nagwawakas ang bawat aklat ng Biblia.”

Ang ikalawang pagsubok sa kasaysayang iyon ay ang pagsubok sa larawan ng hayop, kapwa panloob para sa mga dalaga, at panlabas para sa mga pulitiko ng dalawang magkaribal na partidong pampolitika. Ang pagsubok na iyon ang pagsubok na dapat nating maipasa “bago magsara ang panahon ng probasyon” sa nalalapit na batas sa Linggo. Ang pagsubok na iyon ang pagsubok na ating maipapasa “bago tayo matatakan.” Ang pagsubok na iyon ang pagsubok kung saan “pagpapasyahan ang ating walang-hanggang kapalaran.”

Ipagpapatuloy natin ang pag-aaral na ito sa susunod na artikulo.

Isa pang makapangyarihang anghel ay inatasang bumaba sa lupa. Ipinagkaloob ni Jesus sa kaniyang kamay ang isang kasulatan, at nang siya'y pumarito sa lupa, siya'y sumigaw, “Bumagsak ang Babilonya, bumagsak.” Pagkatapos ay nakita kong muling itinaas ng mga nadismaya ang kanilang mga mata tungo sa langit, na tumitingin nang may pananampalataya at pag-asa sa pagpapakita ng kanilang Panginoon. Ngunit marami ang waring nananatili sa isang mapurol na kalagayan, na para bang natutulog; gayon man, nakita ko ang bakas ng malalim na dalamhati sa kanilang mga mukha. Nakita ng mga nadismaya mula sa Kasulatan na sila ay nasa panahon ng pag-antala, at na dapat silang matiyagang maghintay ng katuparan ng pangitain. Ang gayunding mga katibayan na nag-udyok sa kanila na hintayin ang kanilang Panginoon noong 1843 ay siya ring nag-udyok sa kanila na asahan Siya noong 1844. Gayon ma'y nakita ko na ang nakararami ay hindi nagtataglay ng kasiglahan na naging katangian ng kanilang pananampalataya noong 1843. Ang kanilang pagkadismaya ay nagpahina sa kanilang pananampalataya. . . .

"Habang nagwawakas ang paglilingkod ni Jesus sa banal na dako, at Siya'y pumasok sa kabanal-banalang dako, at tumindig sa harap ng kaban na naglalaman ng kautusan ng Diyos, nagsugo Siya ng isa pang makapangyarihang anghel na may ikatlong mensahe sa sanlibutan. Isang pergamino ang inilagay sa kamay ng anghel, at samantalang siya'y bumaba sa lupa na

may kapangyarihan at kamahalan, ipinahayag niya ang isang nakapanghihilakbot na babala, na kalakip ang pinakakilabot na banta na kailanman ay naiparating sa tao. Ang mensaheng ito ay nilayon upang bigyan-babala ang mga anak ng Diyos, sa pamamagitan ng pagpapakita sa kanila ng oras ng tukso at dalamhati na nasa harap nila. Sabi ng anghel, 'Dadalahin sila sa malapitang pakikipagbaka sa hayop at sa kaniyang larawan. Ang tanging pag-asa nila ng buhay na walang hanggan ay ang manatiling matatag. Bagaman nasa panganib ang kanilang mga buhay, dapat nilang panghawakan nang mahigpit ang katotohanan.' Ganito nagwawakas ang mensahe ng ikatlong anghel: 'Narito ang pagtitiyaga ng mga banal: narito ang mga tumutupad sa mga utos ng Diyos, at ang pananampalataya ni Jesus.' Habang inuulit niya ang mga salitang ito, itinuro niya ang santuwaryong makalangit. Ang isipan ng lahat ng yumayakap sa mensaheng ito ay itinituon sa kabanal-banalang dako, kung saan si Jesus ay nakatindig sa harap ng kaban, na isinasagawa ang Kaniyang pangwakas na pamamagitan para sa lahat ng mga patuloy pang kinahahabagan at para sa mga sa kamangmangan ay lumabag sa kautusan ng Diyos. Ang pagbabayad-salang ito ay isinasagawa para sa mga matuwid na patay gayundin para sa mga matuwid na buháy. Sinasaklaw nito ang lahat ng nangamatay na nagtitiwala kay Cristo, subalit, palibhasa'y hindi nila tinanggap ang liwanag tungkol sa mga utos ng Diyos, ay nagkasala sa kamangmangan sa paglabag sa mga alituntunin nito." *Early Writings*, 245, 255.